Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (üheksas koda)

14. detsember 2017*

Avalik teenistus – Ametnikud – Töölevõtmine – Konkursiteade EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Luxembourgi asukohaga arstid – Hindamiskeskuse katsetele mittelubamine – Teise keele valiku piiramine liidu ametlike keeltega – Õigusvastasuse vastuväide – Ilmne hindamisviga – Vastutus – Mittevaraline kahju

Kohtuasjas T-609/16,

PB, esindaja: advokaat M. Velardo,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Gattinara ja L. Radu Bouyon,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks tühistada 28. septembri 2015. aasta otsus, millega avaliku konkursi EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Luxembourgi ja Ispra asukohaga arstid (valdkond: arstid Luxembourg) – valikukomisjon keeldus lubamast hagejat Euroopa Personalivaliku Ameti (EPSO) hindamiskeskuses korraldatud valikukatsetele, ja teiseks nõue hüvitada kahju, mis hagejale väidetavalt on tekitatud,

ÜLDKOHUS (üheksas koda),

koosseisus: koja president S. Gervasoni (ettekandja), kohtunikud L. Madise ja R. da Silva Passos,

kohtusekretär: E. Coulon,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja kandideeris 7. juulil 2015 EPSO/AD/309/15 (AD 11) konkursil (edaspidi „konkurss“), mis korraldati kvalifikatsiooni ja katsete põhjal selleks, et koostada reservnimekiri meditsiinitöötajate töölevõtmiseks Euroopa Komisjonis Luxembourgis (Luksemburg).

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

2 Euroopa Liidu Teatajas 4. juunil 2015 avaldatud konkursiteates (ELT 2015, C 183 A, lk 1, edaspidi „konkursiteade“) oli konkursile lubamise tingimusena eelkõige nõutud järgmist:

„– Haridustase, mis vastab mõnes Euroopa Liidu liikmesriigis tunnustatud diplomiga tõendatud vähemalt 4aastasele ülikoolikursusele arstiteaduse erialal;

ning

– eriarsti diplom, mis on omandatud pärast eespool nimetatud diplomit.

[…]

– Arstidiplomi saamisele järgnenud vähemalt 12aastane töökogemus ühes või mitmes järgmises valdkonnas: […] töömeditsiin, üldmeditsiin, sisemeditsiin, troopikameditsiin, ergonoomika, haiguse tõttu töölt puudumise meditsiiniline kontroll, rahvatervis, psühhiaatria, erakorraline meditsiin (ainult Ispras) või kiirguskaitse“.

3 Konkursiteate I lisas oli märgitud, et administraatorid hakkavad täitma järgmisi institutsiooni meditsiinitöötajalt nõutavaid ülesandeid:

– töötajate ja kanditaatide meditsiiniline läbivaatus,

– töötervishoiuga seotud uuringud ja konsultatsioonid,

– administratiivset laadi meditsiinilised arvamused,

– haiguse tõttu töölt puudumise meditsiiniline kontroll,

– tervist edendavad kampaaniad,

– kiirguskaitse,

– osalemine mitmesuguste foorumite töös:

  – töötervishoid ja tööohutus,

  – invaliidsus,

  – Euroopa Liidu institutsioonide kõrgema astme meditsiininõustajate kolleegium;

– meeskonna juhtimine;

– erialane suhtlus väliste arstidega ja/või haiglatega;

– haldusasjade ja -menetlustega tegelemine.

4 Konkursiteate III lisa „Valikukriteeriumid“ sätestas Luxembourgi kohta, et kvalifikatsiooni hindamisel võtab valikukomisjon arvesse järgmist:

– vähemalt 5aastane jooksev töökogemus töömeditsiinis;

– vähemalt 3aastane töökogemus haiguse tõttu töölt puudumise meditsiinilises kontrollis;

– vähemalt 3aastane töökogemus üldmeditsiinis;

– vähemalt 3aastane töökogemus kiirguskaitses;

– vähemalt 3aastane töökogemus sisemeditsiinis;

– vähemalt 2aastane töökogemus ergonoomikas;

– vähemalt 2aastane töökogemus rahvatervises;

– vähemalt 2aastane töökogemus psühhiaatrias;

– vähemalt 2aastane töökogemus troopikameditsiinis;

– töökogemus meditsiini valdkonnas haldusasjade ja -menetlustega tegelemisel;

– töökogemus meedikute meeskonna juhtimisel;

– vähemalt 3aastane töökogemus rahvusvahelises/mitmekultuurilises keskkonnas ühes järgmistest valdkondadest: töömeditsiin, üldmeditsiin, sisemeditsiin, troopikameditsiin, ergonoomika, haiguse tõttu töölt puudumise meditsiiniline kontroll, rahvatervis, psühhiaatria või kiirguskaitse;

– inglise või prantsuse keele tõendatud oskus (vähemalt B2-tase Euroopa keeleõppe raamdokumendi (CEFR) järgi;

– ühe või mitme järgmise keele tõendatud oskus: hollandi või saksa keel (vähemalt B2-tase Euroopa keeleõppe raamdokumendi (CEFR) järgi.

5 Konkursiteates oli täpsustatud, et kvalifikatsiooni hinnatakse kandidaatide kandideerimisavalduse osas „Võimete sõel“ esitatud andmete alusel ja et valikukomisjon määrab kindlaks iga valikukriteeriumi kaalu (1–3) ja annab kandidaadi igale vastusele 0–4 punkti, ning selleks et teha kindlaks, milliste kandidaatide kvalifikatsioon vastab kõige paremini ametiülesannete laadile, liidab valikukomisjon vastavalt iga kriteeriumi kaaluga korrutatud punktid kokku.

6 Konkursiteate osa „Osalemistingimused“ alamrubriigis „Eritingimused: keeled“ on konkursil osalemise tingimustena nõutud esiteks, et põhikeel (1. keel) on vähemalt C1-tase ühes liidu 24 ametlikust keelest ning teiseks, et teine keel (2. keel) peab olema vähemalt B2-tase inglise, prantsuse või saksa keeles, kusjuures see 2. keel peab olema tingimata muu kui 1. keel. Sama pealkirja all on märgitud, et teine keel tuleb valida inglise, prantsuse või saksa keele hulgast ja et teenistuse huvides peavad uued töötajad olema kohe töövalmis ja suutelised oma igapäevatöös vabalt suhtlema vähemalt ühes neist kolmest keelest, mis on liidu institutsioonide peamised töökeeled.

7 Kandideerimisavaldusest nähtub, et Kreeka kodakondsusega hageja valis põhikeeleks kreeka keele, mis on ta emakeel, ja teiseks keeleks saksa keele, mida ta kasutas oma kandideerimisavalduse koostamiseks, ning et ta kinnitas, et ta valdab seda samal tasemel kui kreeka keelt, s.o tasemel „C2 – vilunud keelekasutaja“.

8 EPSO teatas hagejale 23. septembri 2015. aasta kirjas, et ta vastab osalemistingimustele ja et tal on lubatud osaleda konkursi järgmises etapis, mis puudutab kvalifikatsiooni hindamist, see tähendab „võimete sõela“ etapis.

9 28. septembri 2015. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) teatati hagejale, et konkursikomisjon kontrollis põhjalikult tema vastuseid „võimete sõelas“ ja andis talle 15 punkti, millest ei piisanud selleks, et kutsuda ta hindamiskeskusesse, kuna minimaalne punktide arv, mida on vaja selleks, et tal lubataks osaleda hindamiskeskuse katsetel, oli 18 punkti.

10 Hageja esitas 2. oktoobri 2015. aasta kirjas taotluse konkursikomisjoni otsus uuesti läbi vaadata.

11 23. detsembri 2015. aasta kirjas esitas hageja Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) artikli 90 lõike 2 alusel kaebuse. Ta vaidlustas selles kaebuses mitu punkti, mille konkursikomisjon oli talle andnud tema vastuste eest neljale „võimete sõelas“ esitatud küsimusele, mis käsitlesid järgmisi kriteeriume: töökogemus sisemeditsiini alal, haldusasjade ja -menetlustega tegelemine meditsiini valdkonnas, meeskonna juhtimine meditsiini alal ja kogemus rahvusvahelises/mitmekultuurilises keskkonnas. Ta heitis ette ka seda, et tal ei olnud võimalik koostada oma kandideerimisavaldust emakeeles, s.o kreeka keeles.

12 1. veebruari 2016. aasta kirjas jättis EPSO rahuldamata uuesti läbivaatamise avalduse, teatades hagejale, et konkursikomisjon kinnitas oma otsust jätta ta hindamiskeskusesse kutsutud kandidaatide nimekirjast välja.

13 25. aprilli 2016. aasta kirjas teatas ametisse nimetav asutus hagejale, et tema kaebus on jäetud rahuldamata (edaspidi „kaebuse rahuldamata jätmise otsus“). Selles kirjas teatati hagejale, et tal ei ole õigust vaidlustada ajal, mil kolmekuuline tähtaeg oli möödunud, tema kandideerimise keelelisi tingimusi, mis on kehtestatud konkursiteates, ja et konkursikomisjon ei ole teinud ühtegi ilmselget hindamisviga „võimete sõela“ küsimustele antud vastuste hindamisel.

Menetlus ja poolte nõuded

14 Hageja palus Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu kantseleisse 4. augustil 2016 saabunud hagiavalduses algatada käesoleva kohtuasja, mis registreeriti esialgu numbriga F-39/16. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määruse (EL, Euratom) 2016/1192 Euroopa Liidu ja tema teenistujate vaheliste vaidluste esimeses kohtuastmes lahendamise pädevuse Üldkohtule üleandmise kohta (ELT 2016, L 200, lk 137) artikli 3 kohaselt anti käesolev kohtuasi üle Üldkohtule staadiumis, milles see oli 31. augustil 2016. Kohtuasi registreeriti numbriga T-609/16 ja määrati üheksandale kojale.

15 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista komisjonilt välja 10 000 eurot mittevaralise kahju eest;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

16 Komisjon palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

Tühistamisnõuded

17 Hageja esitas vaidlustatud otsuse peale esitatud väidete toetuseks kaks väidet.

18 Esimeses väites väidab ta ELTL artikli 277 alusel, et konkursiteade on ebaseaduslik, arvestades nõukogu 15. aprilli 1958. aasta määruse nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 1958, 17, lk 385) (muudetud redaktsioonis), artiklit 2 ning võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtteid, nagu need tulenevad Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 21 ja personalieeskirjade artiklist 1d. Ta tugineb eelkõige kohtuotsustele, milles Üldkohus seadis kahtluse alla selliste konkursiteadete seaduslikkuse, milles kandidaatide ja EPSO vaheline suhtlemine on piiratud ainult saksa, inglise ja prantsuse keelega nagu käesolevas asjas (kohtuotsused, 24.9.2015, Itaalia ja Hispaania *vs*. komisjon, T-124/13 ja T-191/13, EU:T:2015:690, punkt 60; 17.12.2015, Itaalia *vs*. komisjon, T-295/13, ei avaldata, EU:T:2015:997, punkt 100; 17.12.2015, Itaalia *vs*. komisjon, T-275/13, ei avaldata, EU:T:2015:1000, punkt 44, ja 17.12.2015, Itaalia *vs*. komisjon, T-510/13, ei avaldata, EU:T:2015:1001, punkt 50).

19 Teises väites väidab ta, et konkursikomisjon on teinud ilmseid hindamisvigu tema vastuste hindamisel, mille ta andis tema konkursil kandideerimise avalduses rubriigis „Võimete sõel“ küsimustele 5a-5b, 10a-10b, 11a-11b ja 12a-12b.

Esimene väide, et konkursiteade on ebaseaduslik

20 Hageja vaidleb vastu kaebuse rahuldamata jätmise otsuses sisalduvale argumendile, et konkursi keeltekasutuse korra suhtes esitatud vastuväited tuleb tunnistada vastuvõetamatuks põhjendusel, et need on suunatud otseselt konkursiteate vastu ja et selle arvamuse peale edasikaebamise kolmekuuline tähtaeg möödus kaebuse esitamise kuupäeval, 23. detsembril 2015.

21 Ta väidab nimelt, et käesolevas asjas on väidetud, et konkursiteade on ebaseaduslik, kasutades vaidlustatud otsuse peale esitatud hagi toetuseks esitatud vastuväidet. Ta väidab, et tal on huvi esitada konkursiteates ette nähtud keeltekasutuse korra suhtes ebaseaduslikkuse vastuväide, kuna võimalus saada katsetel parimad hinded on suurem, kui katsed sooritatakse kandidaadi emakeeles või sellises keeles, mida ta valdab sama hästi. Hageja lisab, et tal tekkis kindel huvi konkursiteadet vaidlustada alles alates vaidlustatud otsusest, millest tekkisid sellised siduvad õiguslikud tagajärjed, mis neid huve mõjutasid, muutes tema õiguslikku olukorda.

22 Viimaks, tuginedes 16. septembri 2013. aasta kohtuotsusele Glantenay jt *vs*. komisjon (F-23/12 ja F-30/12, EU:F:2013:127, punkt 65), rõhutab ta, et hagi eesmärk on vaidlustada konkursi „võimete sõela“ etapiga seotud korraldamistingimused, nagu need on esitatud konkursiteates, ja et seoses sellega individualiseeris konkursikomisjoni otsus tema õigusliku olukorra, võimaldades tal kindlalt teada saada, kuidas ja mis ulatuses tema individuaalseid huve on mõjutatud. Hageja järeldab seega, et käesolevas asjas on tihe seos vaidlustatud otsuse ja nimetatud „võimete sõela“ korraldamise tingimuste ebaseaduslikkuse vahel.

23 Komisjon leiab, et väide on tervikuna vastuvõetamatu. Hageja esitatud ebaseaduslikkuse vastuväidet tuleb tegelikult tõlgendada kui konkursiteate II lisa otsest vaidlustamist, mis ei sõltu ühestki otsusest, mille konkursikomisjon hageja suhtes konkursimenetluse ajal teeb. Hageja ei ole aga konkursiteadet vaidlustanud ega esitanud selle peale personalieeskirjades ettenähtud tähtaja jooksul kaebust.

24 Lisaks väidab komisjon, et selleks, et konkursiteate ebaseaduslikkuse väide oleks vastuvõetav, on igal juhul vaja, et kandidaat tõendaks tiheda seose olemasolu konkursiteate väidetava ebaseaduslikkuse ja konkursile mittelubamise vahel. Käesolevas asjas selline seos puudub, kuna hageja vaidlustatud konkursi keeltekasutuse korra aluseks ei ole mitte vaidlustatud otsus, vaid konkursiteade. Hagi tuleb analüüsida selliselt, et see on esitatud konkursiteate peale ja selliselt ümberkvalifitseerides tuleb see tunnistada vastuvõetamatuks selle arvamuse peale hagi esitamise tähtaja ületamise tõttu.

25 Seoses sellega tuleb kontrollida, kas hageja on konkursiteate keeltekasutuse korda käsitlevad sätted nõuetekohaselt vaidlustanud.

26 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võib töölevõtmise menetluse raames, mis on tervest reast järjestikustest otsustest koosnev keerukas haldustoiming, konkursi kandidaat varasema akti peale esitatud hagis väita, et need varasemad aktid, mis on temaga tihedalt seotud, ei ole nõuetekohased (vt selle kohta kohtuotsus, 11.8.1995, komisjon *vs*. Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, punkt 17 ja seal viidatud kohtupraktika), ning eeskätt võib ta tugineda konkursiteate õigusvastasusele, mida kohaldades asjaomane akt tehti (vt selle kohta kohtuotsus, 5.12.2012, BA *vs*. komisjon, F-29/11, EU:F:2012:172, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).

27 See, kui konkursiteadet ei ole tähtajal vaidlustatud, ei takista hagejal tugineda konkursi käigus esinenud eeskirjade eiramisele, isegi kui selliste eeskirjade eiramise võib tuletada konkursiteate tekstist (vt kohtuotsus, 31.1.2006, Giulietti *vs*. komisjon, T-293/03, EU:T:2006:37, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika). Nimelt, nagu hageja õigesti väidab, tuginedes 13. detsembri 2012. aasta kohtuotsusele Honnefelder *vs*. komisjon (F-42/11, EU:F:2012:196, punkt 36) ja 16. septembri 2013. aasta kohtuotsusele Glantenay jt *vs*. komisjon (F-23/12 ja F-30/12, EU:F:2013:127, punkt 65), on hagejal õigus tugineda konkursi korraldamisega seotud nõuete rikkumistele tema kandidatuuri tagasilükkamise üksikotsuse peale esitatud hagi raames, ja seda ilma, et talle saaks ette heita, et ta ei ole esitanud ettenähtud tähtaja jooksul kaebust või hagi konkursi korraldamistingimusi täpsustava otsuse peale (vt selle kohta kohtuotsus, 11.8.1995, komisjon *vs*. Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, punktid 17–19).

28 Täpsemalt, kui õigel ajal vaidlustamata konkursiteate õigusvastasusest tulenev väide puudutab vaidlustatud üksikotsuse põhjendust, on hagi kohtupraktika kohaselt vastuvõetav. Nimelt ei või konkursi kandidaadilt võtta õigust vaidlustada kõigis neis aspektides, sealhulgas konkursiteates määratletud aspektid, nimetatud teatega määratud tingimusi kohaldades tema kohta tehtud üksikotsuse põhjendatust osas, milles üksnes see rakendusotsus individualiseerib ta õigusliku seisundi ning võimaldab tal kindlalt teada, kuidas ja mil määral see tema erihuve mõjutab (vt kohtuotsus, 31.1.2006, Giulietti *vs*. komisjon, T-293/03, EU:T:2006:37, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Seevastu juhul, kui vaidlustatud otsuse enda põhjenduse ja õigel ajal vaidlustamata konkursiteate väidetavast õigusvastasusest tuleneva väite vahel tihe seos puudub, tuleb hagi tunnistada vastuvõetamatuks, kohaldades hagi esitamise tähtaegu puudutavaid avalikul huvil põhinevaid õigusnorme, millest ei saa seda tüüpi asjas ilma õiguskindluse põhimõtet kahjustamata kõrvale kalduda (kohtuotsus, 31.1.2006, Giulietti *vs*. komisjon, T-293/03, EU:T:2006:37, punkt 42; vt selle kohta ka kohtuotsus, 26.10.2004, Falcone *vs*. komisjon, T-207/02, EU:T:2004:315, punkt 22).

30 Käesolevas asjas tuleb neid kaalutlusi arvestades kindlaks teha, kas on olemas tihe seos vaidlustatud otsuse põhjenduste ja selle väite vahel, mis on seotud konkursiteates sisalduva keeltekasutuse korra õigusvastasusega.

31 Seoses sellega tuleb meelde tuletada, et konkursiteate osa „Osalemistingimused“ alamrubriigis „Eritingimused: keeled“ oli konkursil osalemise tingimustena nõutud esiteks, et 1. keel on vähemalt C1-tase ühes liidu 24 ametlikust keelest ning teiseks, et 2. keel peab olema vähemalt B2-tase inglise, prantsuse või saksa keeles, kusjuures 2. keel peab olema tingimata muu kui 1. keel. Peale selle on sama pealkirja all märgitud, et „teine keel tuleb valida inglise, prantsuse või saksa keele hulgast“. Konkursiteate II lisas oli märgitud, et need on liidu institutsioonide peamised töökeeled ja et teenistuse huvides peavad uued töötajad olema kohe töövalmis ja suutelised oma igapäevatöös vabalt suhtlema vähemalt ühes neist kolmest keelest. Konkursiteade viitas samas lisas 27. novembri 2012. aasta kohtuotsusele Itaalia *vs*. komisjon (C-566/10 P, EU:C:2012:752), ja täpsustas, et kandideerimisavaldus tuleb koostada ühes neist keeltest. Peale selle oli samas lisas täpsustatud, et kandidaatide ja institutsiooni vaheline suhtluskeel, kaasa arvatud kandideerimisavalduste koostamise keel, peab olema saksa, inglise või prantsuse keel.

32 Käesolevas asjas tuleb sedastada, et vaidlustatud otsus ei põhine mingis osas sellistel asjaoludel, mis on seotud konkursi keeltekasutuse korraga, vaid ainult sellel, et punktide arv, mis anti hagejale vastuste eest rubriigis „võimete sõel“ seoses tema töökogemusega konkursi valdkonnas, oli ebapiisav.

33 Seoses sellega ei ole asjassepuutuv viide 2. juuli 2014. aasta kohtuotsuse Da Cunha Almeida *vs.* komisjon (F-5/13, EU:F:2014:176) punktile 38. Nimelt, kohtuasjas, milles see kohtuotsus tehti, oli hagejal huvi esitada konkursiteates ette nähtud keeltekasutuse korra suhtes ebaseaduslikkuse vastuväide, kuna võimalus saada katsetel parimad hinded on suurem, kui katsed esitatakse kandidaadi emakeeles või sellises keeles, mida viimati nimetatu valdab sama hästi. Hageja vaidlustas eeskätt teises keeles sooritatud verbaalse mõtlemise testi eest antud ebapiisava hinde. Üldkohus asus seega seisukohale, et konkursi keeltekasutuse korrast tuleneb diskrimineerimine, kuna komisjon eelistas kandidaate, kelle keeleoskus oli parem ühes kolmest keelest, mida oli võimalik teise keelena valida, võrreldes teiste kandidaatidega, kellel oli küll personalieeskirjades nõutud keelteoskus, kuid kes oskasid ühte konkursikeeltest vähem kui kandidaatide eelmisena mainitud kategooria.

34 Erinevalt eespool punktis 33 viidatud kohtuasjast, ei nähtu käesolevas asjas toimiku materjalidest, et hageja kandidatuuri tagasilükkamine tuleneks kas või osaliselt mingilgi moel tema ebapiisavast saksa keele – see on keel, mille ta valis kandideerimisavalduse koostamiseks eelmainitud kolme keele hulgast – oskusest.

35 Nimelt ei väida hageja esiteks, et tal oleks olnud keeruline koostada oma kandideerimisavaldus saksa keeles või et ta sai ainult 15 punkti, kuna tal on selles keeles kirjutamisega raskusi. Ta väidab ainult, et üldreeglina diskrimineeritakse kindlasti kandidaati, kellel puudub võimalus valida keel, milles ta oma kandideerimisavalduse koostaks, ning on sunnitud nagu tema kasutama mõnda muud keelt kui oma emakeelt, võrreldes kandidaatidega, kes võivad vabalt valida ühe kolmest keelest, mida on nimetatud konkursiteates. Ta ei ütle, kuidas seadis kandideerimisavalduse saksa keeles koostamine teda käesolevas asjas ebasoodsamasse olukorda, ning märgib ainult, et ei saa välistada, et konkursikomisjoni ilmselgelt ekslike hinnangute põhjuseks on see, et ta oli kohustatud koostama oma kandideerimisavalduse saksa keeles. Komisjon rõhutab seoses sellega õigesti, et hageja ei ole kordagi esitanud konkreetseid viiteid, kinnitamaks, et kui ta oleks kirjutanud oma kandideerimisavalduse kreeka keeles, siis oleks tal olnud võimalus, et ta kutsutakse hindamiskeskuse katsetele.

36 Teisalt nähtub, et hageja kandideerimisavaldusest ja eeskätt kandideerimisvormi osast „Keelteoskus“ tuleneb, et saksa keele oskuse tase oli väga kõrge, s.o C2, mis vastab kirjeldusele „vilunud keelekasutaja“. Hageja tunnistas seega ka ise, et ta valdab saksa keelt perfektselt. Komisjon märgib ka, ilma et talle oleks vastu vaieldud, et hageja õppis ülikoolis Saksamaal ja töötas rohkem kui neliteist aastat selles riigis. Seega tuleb tagasi lükata hageja argument, et tema kandidatuuri tagasilükkamine võis tuleneda sellest, et vastavalt konkursiteate II lisale koostatakse kandideerimisavaldused saksa, inglise ja prantsuse keeles.

37 Järelikult tuleb asuda seisukohale, vastavalt eespool punktides 26–29 mainitud põhimõtetele, et puudub tihe seos konkursiteate väidetava õigusvastasuse ja vaidlustatud otsuse põhjenduste vahel.

38 Eeltoodust tuleneb, et esimene väide tuleb tunnistada vastuvõetamatuks.

Teine väide, et konkursikomisjon on väidetavalt teinud ilmseid hindamisvigu

39 Hageja väidab sisuliselt, et hinded, mille konkursikomisjon talle „võimete sõela“ raames andis, on ilmselgelt ekslikud, ja et kui konkursikomisjon oleks õigesti arvesse võtnud tema töökogemust ja kvalifikatsiooni, oleks ta kergesti saanud 18 punkti, mida on tarvis selleks, et võtta osa hindamiskeskuse katsetest.

40 Hageja kirjalikest dokumentidest nähtub täpsemalt, et väitel on neli osa, millest esimene on, et ei võetud arvesse hageja töökogemust sisemeditsiini valdkonnas, teine, et ei võetud arvesse hageja töökogemust haldusasjade ja -menetlustega tegelemisel meditsiini valdkonnas, kolmas, et ei võetud arvesse hageja töökogemust meditsiinipersonali juhtimisel, ja viimaks neljandaks, et ei võetud arvesse hageja töökogemust rahvusvahelises ja mitmekultuurilises keskkonnas.

41 Komisjon väidab peamiselt, et arvestades ulatuslikku hindamisruumi, mis konkursikomisjonidel on, võib nende hinnanguid lugeda selliseks, et neis on tehtud ilmne hindamisviga ainult siis, kui hageja esitab selliseid tõendeid, mille tõttu kaob nende igasugune usaldusväärsus. Hageja piirdub aga sellega, et ta viitab isiklikule arvamusele selle kohta, kuidas tema kvalifikatsiooni oleks tulnud hinnata, mis ei ole piisav tõendav asjaolu.

42 Esmalt tuleb meelde tuletada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale tuleb konkursikomisjonil kontrollida, kas kandidaatidel on vajalikud teadmised ja töökogemus asjaomases konkursiteates mainitud täidetava töökohaga seotud tööülesannete täitmiseks. Samuti peab ta võrdlevalt hindama kandidaatide teadmisi ja võimeid, et valida täidetavate ametiülesannete jaoks kõige sobilikumad kandidaadid (vt kohtuotsus, 24.4.2013, BX *vs.* komisjon, F-88/11, EU:F:2013:51, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika).

43 Konkursikomisjonil tuleb sellega seoses tagada, et tema hinnangud kõikide hinnatavate kandidaatide suhtes oleks antud võrdsuse ja objektiivsuse tingimustes, ning on oluline, et hindamiskriteeriumid oleks ühtsed ja neid kohaldatakse ühetaoliselt kõikidele kandidaatidele (kohtuotsus, 22.9.2015, Gioria *vs.* komisjon, F-82/14, EU:F:2015:108, punkt 50).

44 Konkursikomisjonil on sellega seoses kaalutlusõigus hinnata nii kandidaatide varasema töökogemuse laadi ja pikkust kui ka seda, kui otseselt või kaudselt on need täidetava ametikoha nõuetega seotud (kohtuotsused, 21.11.2000, Carrasco Benítez *vs.* komisjon, T-214/99, EU:T:2000:272, punkt 70; 28.11.2002, Pujals Gomis *vs.* komisjon, T-332/01, EU:T:2002:289, punkt 40, ja 31.1.2006, Giulietti *vs.* komisjon, T-293/03, EU:T:2006:37, punkt 65).

45 Lisaks sellele tuleb rõhutada, et oma seaduslikkuse kontrolli pädevuse raames, mis käsitleb kandidaatide varasema töökogemuse hindamist, peab Üldkohus piirduma sellega, et ta kontrollib, kas konkursikomisjon on teinud oma hindamispädevuse kasutamisel ilmselge vea (vt selle kohta kohtuotsused, 13.12.1990, Gonzalez Holguera *vs.* parlament, T-115/89, EU:T:1990:84, punkt 54, ja 11.2.1999, Mertens *vs.* komisjon, T-244/97, EU:T:1999:27, punkt 44), mis muudab konkursikomisjoni otsuse ebausaldusväärseks (kohtuotsus, 24.4.2013, Demeneix *vs.* komisjon, F-96/12, EU:F:2013:52, punkt 45).

46 Esmalt tuleb lisaks sellele rõhutada, et kohtupraktika kohaselt (vt selle kohta kohtuotsused, 20.6.1990, Burban *vs.* parlament, T-133/89, EU:T:1990:36, punktid 31 ja 34, ning 28.11.2002, Pujals Gomis *vs.* komisjon, T-332/01, EU:T:2002:289, punktid 41–44) tuleb konkursi kandidaadil esitada konkursikomisjonile kogu teave ja kõik dokumendid, mida viimane loeb vajalikuks, selleks et tema kandidatuuri hinnata.

47 Nii juhiti käesolevas asjas kandidaatide tähelepanu avalike konkursside üldeeskirjade (ELT 2015, C 70 A, lk 1, edaspidi „üldeeskirjad“) punkti 1.3 alusel sellele asjaolule, et selleks et tõendada, et neil on vajalik töökogemus, tuli neil esitada tõendavad materjalid, milles oli eelkõige täpsustatud täidetud ülesannete algus- ja lõppkuupäev ning tegevuse laad. Lisaks, vastavalt samale erikonkursside eritingimusi käsitleva konkursiteate punktile 1.3 oli täpsustatud, et õpingud, praktika, praktikaperioodid, uurimisülesanded ja töökogemus peavad olema detailselt kirjeldatud kandideerimisavalduses ning neile tuleb lisada vastavad tõendid. Üldeeskirjade punktides 2.1.4 ja 2.1.7 oli kandidaatidelt nõutud, et selleks, et võimaldada konkursikomisjonil kontrollida, kas nende kvalifikatsioon vastab konkursiteates esitatud tingimustele, lisaksid nad oma kandideerimisavaldusele asjakohase teabe diplomite, töökogemuse, motivatsioonikirjelduse ja liidu keelte oskuse kohta ning tõendavad dokumendid.

48 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on konkursikomisjonil üksnes kohustus võtta arvesse tõendid ja dokumendid, mille kandidaadid esitavad oma kandideerimisavalduse põhistamiseks, selleks et tõendada tema töökogemust seoses konkursi jaoks kehtestatud nõuetega. Mitte kusagil ei ole nõutud, et kandidaat peab esitama täiendavad dokumendid (kohtuotsused, 16.9.1998, Jouhki *vs.* komisjon,

T-215/97, EU:T:1998:219, punkt 58, ja 28.11.2002, Pujals Gomis *vs.* komisjon, T-332/01, EU:T:2002:289, punkt 43) või teostama ise uurimisi selleks, et kontrollida, kas puudutatud isik vastab kõikidele konkursiteate tingimustele (kohtuotsus, 28.11.2002, Pujals Gomis *vs.* komisjon, T-332/01, EU:T:2002:289, punkt 43).

49 Neid põhimõtteid arvestades tuleb hinnata hageja väiteosade põhjendatust.

– Esimene väiteosa, et ei võetud arvesse hageja töökogemust sisemeditsiini valdkonnas

50 Oma töökogemuse kohta sisemeditsiini valdkonnas väidab hageja, et tema kandideerimisavalduse rubriigi 5 „Võimete sõel“ alajaotusest „Töökogemus“ nähtub, et tal on ligi 14aastane töökogemus sisemeditsiini valdkonnas.

51 Esmalt tuleb meelde tuletada, et konkursiteate III lisa punkt 6 nägi ette, et kandidaatidele antakse punkte, millega tõendatakse vähemalt kolmeaastane töökogemus sisemeditsiini valdkonnas.

52 Konkursikomisjon otsustas, et ta ei anna hagejale selle eest ühtegi punkti, eelkõige põhjendusel, et kandideerimisavalduse rubriigis 5 viidatud töökogemus oli identne sellele, millele oli viidatud sama dokumendi rubriigis 3, mis oli seotud töökogemusega üldmeditsiini valdkonnas ja mille eest anti hagejale neli punkti, mis on maksimaalne punktide arv. Lisaks sedastas ta, et ei ole piisavalt lisateavet, millest oleks võimalik tuletada, et tegemist on sellise töökogemusega, mis erineb sellest, mis omandati vaadeldaval ajavahemikul.

53 Esmalt tuleb märkida, et kandideerimisavaldusest nähtub, et hagejal ei ole 14 aastat töökogemust sisemeditsiini valdkonnas.

54 Nimelt kinnitab hageja, et alates septembrist 1998 kuni aprillini 2005 töötas ta erinevates meditsiiniasutustes „sisemeditsiini residentuuris oleva arstina“. Ainuüksi see märge ei võimaldanud aga konkursikomisjonil asuda seisukohale, et hageja tõendas, et tal on vähemalt kolmeaastane töökogemus sisemeditsiini alal. Nii ei selgu esitatud andmetest, et hageja tegeles sel ajal täieõiguslikult sisearstina, nagu on mainitud konkursiteates. Konkursikomisjon võis seega asuda seisukohale, et seda ajavahemikku ei saa lugeda asjassepuutuva töökogemuse omandamise ajaks.

55 Ajavahemiku kohta juunist 2004 kuni juunini 2012 märkis hageja, et ta töötas „kiirabiarsti ja valvearstina“, „kardioloogiaosakonna arstina“ ja „juhtimisülesannetega arstina“. Need andmed ei võimalda asuda seisukohale, et hageja tegevus sel ajavahemikul oli seotud töökogemusega sisemeditsiini valdkonnas, mis oli nõutud konkursiteates.

56 Seega ei võimalda hageja esitatud andmed võtta arvesse seda ajavahemikku selleks, et arvutada tema töökogemuse kestust sisemeditsiiniga seotud rubriigis. Nimelt piirdub hageja sellega, et ta viitab vaid kokkuvõtlikult kogu oma töökogemusele nende 14 meditsiini valdkonnas töötatud aasta jooksul, ilma et ta selgitaks üksikasjalikult, milline osa sellest tegevusest ei olnud seotud üldmeditsiini, vaid sisemeditsiiniga.

57 Seega tuleb sedastada, et konkursikomisjon oli asunud õigesti seisukohale, et hageja ei ole esitanud piisavalt täiendavaid tõendeid, millest oleks võimalik järeldada, et kandideerimisavalduse rubriigis 5 märgitud töökogemus ei olnud identne sellele, millele oli viidatud sama dokumendi rubriigis 3.

58 Seoses sellega tuleb märkida, et konkursikomisjon otsustas õigesti, et ta ei saanud neis käesoleva asja tingimustes võtta arvesse sama töökogemust sama ajavahemiku eest kahes erinevas rubriigis.

59 Järelikult tuleb asuda seisukohale, et konkursikomisjon võis ilma, et ta oleks teinud ilmselge vea, leida, et hageja töökogemuse tõttu ei olnud põhjendatud, lisaks maksimaalse arvu punktide andmisele üldmeditsiini valdkonnas omandatud kogemuse eest, anda lisapunkte tema töökogemuse eest sisemeditsiini valdkonnas.

60 Seega tuleb esimese väite esimene osa tagasi lükata.

– Teine väiteosa, et ei võetud arvesse hageja töökogemust haldusasjade ja menetlustega tegelemisel meditsiini valdkonnas

61 Kandideerimisavalduse rubriigi 10 ja täpsemalt „võimete sõela“ kohta väidab hageja, et konkursikomisjon eksis, kui ta ei võtnud arvesse tema töökogemust haldusasjade ja menetlustega tegelemisel meditsiini valdkonnas.

62 Esmalt tuleb meelde tuletada, et konkursiteate I lisa viimane lõik ja III lisa punkt 11 nägid ette, et punkte antakse kandidaatidele, kes tõendavad töökogemuse olemasolu haldusasjade ja -menetlustega tegelemisel meditsiini valdkonnas.

63 Oma argumendi toetuseks väidab hageja, et tema kandideerimisavalduse rubriigist 10b nähtub, et tal on rohkem kui nelja-aastane töökogemus haldusasjade ja -menetlustega tegelemisel meditsiini valdkonnas.

64 Hageja kandideerimistoimikust ei nähtu siiski, et tal oli oma kandideerimisavalduse esitamise ajal vajalik töökogemus.

65 Nimelt ei saa hageja kandideerimisavalduses rõhutatud töökogemust ajavahemiku osas alates juunist 2001 kuni septembrini 2006, mis oli seotud tema õpingutega sisemeditsiini alal, tema töökogemusega kiirabiarstina ja kardioloogia alal, lugeda selliseks, mis oleks talle andnud nõutud töökogemuse.

66 Peale selle tuleb märkida, et hageja oli oma dokumentides märkinud, et tema kandideerimisavaldusest nähtub, et ta tegutseb alates 2014. aastast eraisikust ettevõtjaks oleva arstina ja et ta haldab oma toimikuid ja haldustoiminguid ise, eelkõige seoses tööandjate läbiviidavate iga-aastaste arstlike läbivaatustega. Hageja esitatud täpsustustest selgub aga sellega seoses ainult, et ta täitis tavalisi ülesandeid, mis on seotud põhitegevusega meditsiini valdkonnas. Isegi kui nõustuda sellega, et selline tegevus võis kuuluda konkursiteates silmas peetud valdkonna juurde, ei andnud see siiski hagejale selles valdkonnas nõutavat töökogemust.

67 Peale selle märgib komisjon õigesti, et kandideerimisavalduse rubriigis 10 viidatud töökogemus oli sama, mida nimetati sama dokumendi rubriikides 3 ja 5, kuna see käsitles sama ajavahemikku ja see oli omandatud samade tööandjate juures. Seega ei saanud seda töökogemust arvesse võtta erinevates rubriikides.

68 Eelnevaid kaalutlusi arvesse võttes tuleb järeldada, et konkursikomisjon võis ilma, et ta oleks teinud ilmset hindamisviga, asuda seisukohale, et hageja töökogemus ei vastanud nõuetekohasele töökogemusele haldusasjade ja -menetlustega tegelemisel meditsiini valdkonnas.

69 Teise väite teine osa tuleb seega tagasi lükata.

– Kolmas väiteosa, et ei võetud arvesse hageja töökogemust meditsiinipersonali juhtimises

70 Kandideerimisavalduse rubriigi 11 kohta ja täpsemalt „võimete sõela“ kohta rõhutab hageja, et tal oli kandideerimisavalduse esitamisel neli aastat töökogemust meditsiinipersonali juhtimise alal.

71 Esmalt tuleb meelde tuletada, et konkursiteate I lisa üheksas lõik ja III lisa punkt 12 nägid ette, et kandidaatidele antakse punkte töökogemuse eest meditsiinipersonali juhtimises.

72 Konkursikomisjon otsustas, et hagejale ei anta ühtegi punkti, põhjendusel, et kandideerimisavaldus ei olnud piisavalt detailne ja eelkõige sellepärast, et hageja ei olnud seal välja toonud, milline oli tema roll ja vastutus ning kes olid tema alluvuses olevad isikud.

73 Hageja kandideerimisavaldusest nähtub siiski selgelt, et tema vastus asjaomases rubriigis sisaldas täpsustusi, mille alusel oli võimalik kindlaks teha, et tal on töökogemus meditsiinipersonali juhtimises. Vastupidi komisjoni väidetule oli hageja seal märkinud, milline oli tema roll ja vastutus ning kes olid tema alluvuses olevad isikud.

74 Nimelt täpsustas hageja esiteks, et ta töötas ajavahemikul märtsist 2008 kuni juunini 2012 Trieri (Saksamaa) Klinikum Mutterhaus der Borromäerinnenis (Borromäerinnenise sünnituskliinik) ametikohal *Funktionsoberärztin* Trieris (Saksamaa), mis oli eriülesannetega töökoht selles haiglaasutuses. Teiseks täpsustas ta oma tööülesandeid, märkides, et ta juhatas selles haiglas südamestimulaatorite teenistust ja töötas kuus kuud onkoloogia osakonnas. Kolmandaks täpsustas ta oma vastuses nende isikute ringi, keda ta juhatas, s.o „residentuuri arstid“.

75 Mis puudutab ametikohta *Funktionsoberärztin*, millel hageja töötas ajavahemikul märtsist 2008 kuni juunini 2012 ja mida ta kirjeldas kui „juhtimisülesannetega arsti ametikohta“, väidab komisjon vasturepliigis, viidates Saksa õigusteaduslikule artiklile, et *Funktionsoberärztin* ei tähenda „juhtimisülesannetega arsti ametikohta“ ja et puudub selgelt määratletud kirjeldus tööülesannetest, mida *Funktionsoberärztin* Saksamaa haiglates täidab. Komisjoni esitatud artikli lugemisel selgub, et sellist töökohta saab kirjeldada kahel moel. Esiteks saab *Funktionsoberärztin* täita konsultandi ülesandeid kogemustega arsti järelevalve all. Teiseks, teatavates Saksamaa haiglates võib ametikoht *Funktionsoberärztin* vastata „vanemarsti“ ametikohale koos kogu selle ametinimetuse juurde kuuluva vastutusega. Hageja vastustest aga nähtub, et käesoleva asja tingimustes kuulub ta pigem teise kategooriasse, s.o selline arst, kellel ei ole küll selline vastutus nagu „juhatajal“, kuid vähemalt selline vastutuse nagu grupijuhil või arstil, kellel on eriülesanded.

76 Hageja ametialane tegevus sel ajavahemikul vastab seega konkursil nõutud töökogemusele. Tema esitatud andmetest tuleneb, et hageja täitis sel puhul selliseid meditsiinipersonali juhi ülesandeid, nagu on kirjeldatud nimetatud teates. Komisjon ei vaidle muu seas vastu sellele, et hageja tegeles residentuuri arstide järelevalvega, ega sellele, et ta juhtis südamestimulaatorite osakonda, vaid vaidlustab ainult hageja täidetud ametikoha nimetuse. Lisaks sellele ei seadnud EPSO ega konkursikomisjon ei vastuses uuesti läbivaatamise avaldusele, kaebuse rahuldamata jätmise otsuses ega kostja vastuses kahtluse alla ametikoha *Funktionsoberärztin* enda määratlust.

77 Järelikult tuleb sedastada, et konkursikomisjoni hinnangus hageja „võimete sõela“ 11. küsimuse kohta antud vastustele esineb ilmselge viga.

78 Eelnevatest kaalutlustest tuleneb, et teise väite kolmanda osaga tuleb nõustuda.

– Neljas väiteosa, et ei võetud arvesse hageja töökogemust rahvusvahelises või mitmekultuurilises keskkonnas

79 Kandideerimisavalduse osa 12 kohta, täpsemalt „võimete sõela“ kohta rõhutas hageja, et tal oli kandideerimisavalduse esitamise ajal vähemalt kolmeaastane töökogemus rahvusvahelises või mitmekultuurilises keskkonnas.

80 Esmalt tuleb täpsustada, et konkursiteate III lisa punktis 13 oli ette nähtud, et punkte antakse kandidaatidele, kellel on vähemalt kolmeaastane töökogemus rahvusvahelises või mitmekultuurilises keskkonnas ühes järgmistest valdkondadest: töömeditsiin, üldmeditsiin, sisemeditsiin, troopikameditsiin, ergonoomika, haiguse tõttu töölt puudumise meditsiiniline kontroll, rahvatervis, psühhiaatria või kiirguskaitse.

81 Konkursikomisjon otsustas, et hagejale ei anta ühtegi punkti, põhjendusel, et kandideerimisavaldusest nähtus, et hageja oli töötanud ühekeelses keskkonnas (saksa), mida ei saa lugeda asjassepuutuvaks töökogemuseks.

82 Hageja kandideerimisavaldusest nähtub, et ta töötas valvearsti, kiirabiarsti ja sisearsti residentuuri töökohal mitmes Saksa meditsiiniasutuses, eelkõige Trieri valveteenistuses, Mannheimi (Saksamaa) ülikoolihaiglas ja Saksamaa Punase Risti juures. Lisaks täpsustas ta, et „sisemeditsiini residentuuri ajal Saksamaa haiglates töötas ta rahvusvahelises ja mitmekultuurilises keskkonnas“.

83 Need viited ei võimalda asuda seisukohale, et hageja tegevus sel ajavahemikul võimaldab tal väita, et tal on töökogemus rahvusvahelises ja mitmekultuurilises keskkonnas.

84 Hageja rõhutas hagiavalduse punktis 52, et Saksamaa haiglate teenistuses oldud aastatel töötas ta rahvusvahelistes ja mitmekultuurilistes meditsiinirühmades, kuid seda asjaolu ei ole tema kandideerimisavalduses märgitud. Lisaks, nõustudes küll sellega, et hageja ülikooliharidus ja töökogemus Saksamaal kujutavad endast töökogemust mitmekultuurilises keskkonnas puudutatud isiku Kreeka päritolu tõttu, ei luba selle kogemuse arvessevõtmine konkursi raames tugineda piisavale töökogemusele rahvusvahelises keskkonnas. Nagu rõhutas komisjon, ei saa kandidaatide saadud töökogemust riiklikes haiglaasutustes arvesse võtta, kuna haigla ei kujuta endast rahvusvahelist ja mitmekultuurilist töökeskkonda. Igal juhul, kui hageja töötas sel ajavahemikul rahvusvahelises keskkonnas, oleks tal tulnud see oma kandideerimisavalduses märkida.

85 Mis puutub ajavahemikku, mil hageja töötas Centre hospitalier de Luxembourgis (Luxembourgi keskhaigla), siis konkursikomisjon ei ole teinud ilmselget hindamisviga, kui ta ei võtnud seda kogemust arvesse, kuna seda tegevust ei olnud mainitud „võimete sõela“ küsimusele 12 antud vastuses. Seoses sellega tuleb meelde tuletada, et kohtupraktika kohaselt (vt selle kohta kohtuotsused, 20.6.1990, Burban *vs*. parlament, T-133/89, EU:T:1990:36, punktid 31 ja 34, ning 28.11.2002, Pujals Gomis *vs*. komisjon, T-332/01, EU:T:2002:289, punktid 41–44) tuleb konkursi kandidaadil esitada konkursikomisjonile kogu teave ja kõik dokumendid, mida viimane loeb vajalikuks selleks, et tema kandidatuuri hinnata. Lisaks sellele, nagu märkis õigesti komisjon, juhiti kandidaatide tähelepanu üldeeskirjade punktile 2.4, et „[v]aliku aluseks on üksnes vastused elektroonilise avaldusvormi võimete sõela osas esitatud küsimustele“. Seega ei saa hageja neid asjaolusid arvestades konkursikomisjoni hinnangu vaidlustamiseks tugineda oma töökogemusele Luxembourgis kui töökogemusele rahvusvahelises või mitmekultuurilises keskkonnas.

86 Järelikult tuleb asuda seisukohale, et konkursikomisjon võis, ilma et ta oleks teinud ilmselget viga, leida, et hageja ei olnud omandanud töökogemust rahvusvahelises või mitmekultuurilises keskkonnas, nagu oli nõutud konkursiteates.

87 Järelikult tuleb teise väite neljas osa tagasi lükata.

88 Eelnevatest kaalutlustest tuleneb, et nagu nähtub kolmanda väiteosa analüüsist, on konkursikomisjoni hinnang hageja vastustele „võimete sõela“ küsimusele 11 ilmselgelt ekslik. Selline viga, mis puudutas sellist rubriiki, mille osas kandidaatidel oli võimalik koguda kõige rohkem 8 punkti, võis kahjustada konkursikomisjoni üldist hinnangut hageja kogemuse kohta, mis väljendub lõplikes hinnetes, mis hageja sai kõikide küsimuste eest selles valdkonnas. Nimelt ei saa välistada, et kui seda viga ei oleks tehtud, siis oleks hageja võinud saada 18 punkti, mis oleks võimaldanud tal saada kutse osaleda konkursi muudel katsetel.

89 Seega tuleb teise väitega selles osas nõustuda ja järelikult vaidlustatud otsus tühistada.

Kahju hüvitamise nõuded

90 Hageja palub Üldkohtul mõista komisjonilt välja kahjuhüvitis summas 10 000 eurot mittevaralise kahju eest, mis ta arvab, et talle on tekitatud. Komisjon väidab vastu, et kui vaidlustatud otsus ei ole ebaseaduslik, siis tuleb need nõuded jätta rahuldamata. Igal juhul, kui eeldada, et see otsus on ebaseaduslik, siis piisab väidetava mittevaralise kahju hüvitamiseks selle tühistamisest.

91 Tuleb meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võib ebaseadusliku akti tühistamine kujutada endast iseenesest hüvitist, mis on nõuetekohane ja millest põhimõtteliselt piisab kogu sellise mittevaralise kahju hüvitamiseks, mida see akt võis tekitada (kohtuotsus, 9.11.2004, Montalto *vs*. nõukogu, T-116/03, EU:T:2004:325, punkt 127; vt selle kohta ka kohtuotsus, 9.7.1987, Hochbaum ja Rawes *vs*. komisjon, 44/85, 77/85, 294/85 ja 295/85, EU:C:1987:348, punkt 22).

92 Siiski, ebaseadusliku akti tühistamine ei saa kujutada endast iseenesest nõuetekohast hüvitist, kui vaidlustatud akt kujutab endast esiteks hageja võimetele antud sõnaselgelt negatiivset hinnangut, mis võib teda kahjustada (vt selle kohta kohtuotsused, 7.2.1990, Culin *vs*. komisjon, C-343/87, EU:C:1990:49, punktid 27–29; 23.3.2000, Rudolph *vs*. komisjon, T-197/98, EU:T:2000:86, punkt 98, ja 13.12.2005, Cwik *vs*. komisjon, T-155/03, T-157/03 ja T-331/03, EU:T:2005:447, punktid 205 ja 206), ja teiseks tõendab hageja, et ta on kandnud mittevaralist kahju, mis on eristatav tühistamise aluseks olevast õigusvastasusest ja mida ei saa selle tühistamise teel täielikult heastada (kohtuotsused, 6.6.2006, Girardot *vs*. komisjon, T-10/02, EU:T:2006:148, punkt 131, ja 19.11.2009, Michail *vs*. komisjon, T-49/08 P, EU:T:2009:456, punkt 88).

93 Esiteks tuleb kontrollida, kas vaidlustatud otsus sisaldab kõnesolevas asjas negatiivset hinnangut, mis võiks hagejat kahjustada.

94 Esiteks märkis konkursikomisjon kandideerimisavalduse rubriigi 5, mis käsitleb hageja ametialast kogemust sisearstina, kohta, et „sama ametialast kogemust ei saa arvesse võtta kaks korda“. Teiseks täpsustas konkursikomisjon sama dokumendi rubriigi 10, mis käsitleb hageja kogemust haldusasjade ja -menetlustega tegelemisel meditsiini valdkonnas, kohta, et „pole piisavalt andmeid selle kohta, et tal oleks võimalik […] järeldada, et ta tegeleb konkreetse ametialase tegevusega vaatlusalusel ajavahemikul“. Kolmandaks märkis konkursikomisjon selle dokumendi rubriigi 11 kohta, et „teave ei olnud piisavalt üksikasjalik“. Viimaks ja neljandaks leidis ta nimetatud dokumendi rubriigi 12 kohta, et „asjaolu, et ta töötab ühekeelses (saksa keel) keskkonnas, ei võetud asjassepuutuva kogemusena arvesse“.

95 Seega, isegi kui nõustuda sellega, et konkursikomisjoni antud hinne tekitas hagejale tunde, et teda on ebaõiglaselt koheldud, ei sisalda konkursikomisjoni otsus ühtegi formaalselt negatiivset hinnangut, mis võiks olla tema jaoks haavav või kahjustada tema mainet.

96 Järelikult ei saa neid hinnanguid lugeda selliseks, et need on sõnaselgelt negatiivsed eespool punktis 92 viidatud kohtupraktika tähenduses.

97 Teiseks, mis puutub sellise mittevaralise kahju olemasolusse, mis ei kuulu tühistamise aluseks oleva õigusakti konteksti, siis selle kohta tuleb sedastada, et hageja kantud mittevaraline kahju tuleneb otseselt tema konkursilt väljajätmisest, mis oli eeskirjade vastane. Tegemist on konkursikomisjoni poolt toimepandud ilmselge rikkumise otsese tagajärjega ning see ei kujuta endast tühistamise aluseks olevast rikkumisest eraldiseisvat kahju. Hageja ei viidanud igal juhul ühelegi täpsele tõendile, millega oleks saanud tõendada, et selline kahju on nimetatud rikkumisest eraldiseisev.

98 Seepärast arvab Avaliku Teenistuse Kohus, et mittevaralise kahju, mida hageja võis vaidlustatud otsuse õigusvastasuse tõttu kanda, hüvitab sobivalt ja piisavalt selle otsuse tühistamine.

99 Eespool esitatud kaalutlustest tuleneb, et kahju hüvitamise nõuded tuleb jätta rahuldamata.

100 Kõikidest eespool esitatud kaalutlustest tuleneb, et hagi tuleb rahuldada vaidlustatud otsuse tühistamise nõude osas ning jätta ülejäänud osas rahuldamata.

Kohtukulud

101 Vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Vastavalt sama artikli lõikele 2, kui mitu poolt on kohtuvaidluse kaotanud, otsustab Üldkohus kohtukulude jaotuse.

102 Kuna hageja on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja komisjon on peamises osas kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista komisjonilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (üheksas koda)

otsustab:

1. **Tühistada 28. septembri 2015. aasta otsus, millega avaliku konkursi EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Luxembourgi ja Ispra asukohaga arstid (valdkond: arstid Luxembourg) valikukomisjon keeldus lubamast PB-d Euroopa Personalivaliku Ameti (EPSO) hindamiskeskuses korraldatud valikukatsetele.**

2. **Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**

3. **Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.**

Gervasoni Madise da Silva Passos

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 14. detsembril 2017 Luxembourgis.

Allkirjad